

In memoriam Per Hyltoft Petersen

Dne 15. ledna zemřel významný klinický biochemik Per Hyltoft Petersen. Rodák z dánského Odense, stejně jako Hans Christian Andersen. Zemřel po těžké nemoci v rodinném kruhu. Neznám a nepodařilo se mi zjistit datum jeho narození ani pomoci již napsaných nekrologů profesorů Fräsera, Sandberga a Westgarda. Myslím, že byl mým vrstevníkem. Malý, vousatý, rtuťovitý, vždy dobře naladěný, vždy připravený prohodit pár přátelských slov a začít konverzaci. V databázi Medline jsem napočítal dost přes 200 jeho publikací. Patřil mezi špičkové představitele skandinávské školy té doby a již to znamená hodně. Bez něj nebylo dost možné představit si odborné akce klinické chemie přelomu 20. a 21. století. Jeho doménou byly studie vztahů mezi analytikou a klinickou interpretací analytických výsledků. Velmi potřebné téma! V této oblasti byl nenahraditelný. Moderní práce o aplikaci laboratorních výsledků mu vděčí za mnoho. Byl také jedním ze tří hlavních postav dnes již legendární Stockholmské konference a deklarace o metodách a cílech externího hodnocení kvality v roce 1999. Řada funkcí a členství v pracovních orgánech laboratorní medicíny, speciálně ve skandinávské organizaci kvality NOKLUST nemůže být nepřipomenuta. Stockholmská deklarace se se zdarem pokusila proměnit programy externího hodnocení kvality z nástroje úřední restrikce na nástroj edukace a pro-

spěch pacienta. Že je tato záležitost stále nedořešená a občas kontroverzní není opravdu jeho problém. Stockholmská deklarace zůstává dodnes podstatou procesů zajišťování kvality a stále mohutně inspiruje i současné názory o tomto problému. V tomto ohledu a na tomto poli se stal klasikem.

Rád přidávám i pár osobních dojmů. Když jsme s Josefem Kratochvílou začali s kontakty s tehdejšími evropskými koryfeji klinické biochemie v oblasti externího hodnocení kvality, neměli jsme lehké postavení. Byli jsme takovými exoty z Východu mezi již sehranou partou. Že jsme se přece jen chytli a začali být bráni vážně je především díky některým z nich. Per Hyltoft se svou tolerantností a laskavostí byl jedním z nich, jedním z nejdůležitějších. Spolu s Dietmarem Stöcklem, Lindou Thienpont a nezapomenutelným Lucemburčanem prof. Hansenem, obdivovatelem Jana Lucemburského.

Per Hyltoft byl jedním z lidí, na které se nezapomíná. Byl jedním z těch, kteří dávali práci přednost před kariérou. Tak se o něm vyjádřil prof. Fraser a nezbývá než stoprocentně s tím souhlasit.

Čest jeho památce a jeho odbornému přínosu. Velikému, dlouhodobému.

B. Friedecký